

RA D Í APINUM

um frá stjórnunum runt í heiminum.

Lítið er at hoyra um, nær fólk kunnu vænta sær ein vanligan gerandisdag aftur, og stjórnarleiðarar í Evropa tykjast ikki at hava

svar uppá, hvussu leingi verandi tiltøk skulu halda áfram.

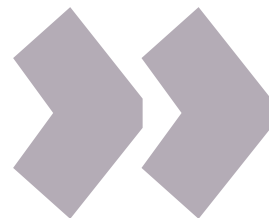
Hinumegin Atlantshav hevur Donald Trump, forseti, kortini gjørt sær aðrar ætlanir, og í vikuni boðaði hann frá, at búskapurin í USA letur upp aftur á páskum við fullari ferð. Koronakreppan kostar amerikanska búskapinum dýrt, segði Trump, og haraftrat eru páskir ein ov týðningarmikil tíð, at amerikanarar kunnu sita innilæstir, heldur hann. Ætlanirnar hava, sum vera man, verið fyri sterkum atfinningum.

– Tú kanst oyðileggja eitt land á hendan hátt við at steingja tað, har tað fer frá at vera heimsins mest múgvandi land, segði Donald Trump.

Tað eru kortini ikki øll, ið eru eins avgjörd, at almenna rúmið skal haldast avbyrgt í fleiri mánadair.

Paul M. Romer, búskaparfrøðingur og vinnari av heiðursløn Nobel's í búskaparfrøði, og Alan M. Garber, búskaparfrøðingur, skriva í New York Times, at framferðarhátturin hjá stjórnunum higartil kunnu hava vanlukkuligar langtíðar avleiðingar. Teir vísa á, at hóast hjálparátøk, so sum lántrygd og peningainnskot til løntakarar og fyrirkur, kunnu forða fyri húsagangi, so er hetta ikki nokk til at fáa framleiðsluna upp á sama støði, sum hon var, áðrenn sosial frástøða setti ferðina á framleiðslu og tænaðum niður.

Eisini vísa teir báðir Romer og Garber á, at undir búskaparkreppuni í 30'num var arbeiðsloysið í USA um 25 prosent, tá kreppan herjaði upp á tað versta, og at ávaringarlampurnar eru farnar at lýsa, nú Steve Mnuchin, figgjarmálaráðharrin í USA, boðar frá,

**Men so verður
tað búskapurin,
sum er deyður**

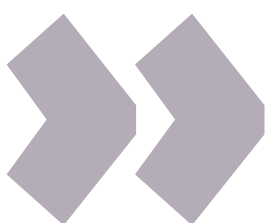
at amerikanska arbeiðsloysið fer møguliga at koma upp á 20 prosent orsakað av koronavirus.

Romer og Garber vilja vera við, at tað er alneyðugt at fáa fólk aftur til arbeiðis sum skjótast. Fyri at røkka hesum málinum er

neyðugt, myndugleikarnir raðfesta covid-19 kanningar, soleiðis at almenningurin kann kannast bæði skjótt og regluliga. Endamálið er, siga Romer og Garber, at tey, sum ikki eru smittað, kunnu fara til arbeiðis sum vant.

Harumframt er neyðugt við atkomiligari og góðari fyrirbyrgingarútgerð, sum fólk duga og kenna seg trygg við at nýta. Innan fyra mánaðir eru liðnir, skal útgerðin vera tøk fyri 75 prosent av arbeiðismegini, mæla Romer og Garber til.

– Um vit halda áfram við strategini at halda smittuni niðri við tilvildarlaga sosialari frástøðu í 12 til 18 mánaðir, fara tey flestu okkara at vera á lívi. Men so verður tað búskapurin, sum er deyður, siga Paul M. Romer og Alan M. Garber í New York Times.

**Tú kanst
oyðileggja eitt
land á hendan
hátt**